רון, גיורא ("גואה")

בנם־בכורם של צבי ושולמית. אביו היה איש "הגנה" וותיק, ולאחר־מכן מילא תפקידים בכירים במסגרת שירות קבע בצה"ל. גיורא נולד ביום י"ח באלול תש"ז (3.9.1947) בטבריה. התחיל ללמוד בבית־הספר היסודי "רמז" בבני־ברק ומכיתה ה' המשיך ללמוד בבית־הספר "גאולים" בירושלים. לאחר שסיימם החל ללמוד בגימנסיה העברית בירושלים ושם סיים את לימודיו התיכוניים. מגיל צעיר התעניין בחיי הערבים ורחש חיבה מיוחדת לבדווים. נטה לספורט ואהב ספרות. לצה"ל גויס ביולי 1965 ושירת במסגרת פיקוד הדרום. עוד הוא בשירות חובה פרצה מלחמת ששת הימים ובקרב שנערך בג'בל ליבני שבסיני ביום הרביעי לקרבות, הוא כ"ט באייר תשכ"ז (8.6.1967) נפל. הובא לקבורה בבית־הקברות הצבאי לשעת־חירום בבארי והועבר למנוחת־עולמים בבית־הקברות הצבאי בהר־הרצל בירושלים.

חידון-ירושלים ע"ש שיירא רון ז"ל

שר הבטחון

גברת שולמית ומר צבי רון היקרים,

הרשו נא לי להשתתף בכל לב באבלכם בהילקח מכם גיורא ז"ל.

רב-טוראי גיורא רון ז"ל נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בקרב שנערך בג'בל ליבני בסיני ביום חמישי, כט' באייר תשכ"ז (8.6.67).

גיורא ז"ל שירת במסגרת פיקוד הדרום. הוא היה נאמן לתפקידו ולחבריו.

זכרו של רב-טוראי גיורא רון ז"ל הינו קודש וניצרנו בלבנו בגאון.

יהא זכרו ברוך.

ב י ק ר ,

משה דיין - רב-אלוף
שר הבטחון

אב תשכ"ז
אוגוסט 1967

מ. בגין
לשכת השר

ירושלים, י"ט בחשוון תשכ"ח
22 בנובמבר 1967

לכבוד
משפחת רון
רחוב חרל"פ 44
ירושלים.

משפחת רון היקרה,

הריני כותב אליכם בדחילו ורחימו. מה ערכן של מלים, אף אם הן יוצאות מן הלב, מול פני הקרבן אשר נתתם למען עמנו וארצנו? אך אם אני מרשה לעצמי לפנות אליכם במכתב זה, הריני עושה כן משום שגם מנת חלקי היא יתמות - ואף את קברם של יקירי נפשי לא אדע - ובמשך שנים רבות, בשאתי באחריות, שאין נוראה ממנה, לחייהם של לוחמים עברים, אחי גבורי התהילה במחתרת, ידעתי שכול מהו. הן הבנים שנפלו בימים ההם - בני היו.

המקום ינחמכם, משפחת רון היקרה. בנכם גיורא - זכרו יהיה לעד בתולדות עמנו. הוא, יחד עם אחיו לנשק, יצא למלחמת הצלה וגאולה. מדמו הקדוש צמחה לישראל ישועה גדולה. גבורתו ונכונות ההקרבה שלו ישמשו דוגמא לנוער העברי, לא רק בדור הזה אלא גם בדורות הבאים. בזכות בנים כאלה יצא עמנו מעבדות לחרות; בזכותם הוא חי ויחיה.

זאת הנחמה.

שלכם,

בכבוד ובהוקרה,

מ. בגין

מרשם אישי של בולגא, הגיהרון שלנו בדף מלחמה 6. הימים
נמסר בשנת ת"ש לפני הפצה.

ירושלים 28.5.74

בולגא יקירתי,

מיד שלחו לי מכתב מלפני זמן רב מאד אבל נתקבל
לפי הנראה לפני שלושה ימים לי מן המשטרה, כי שם עבדה
פעם. הנמענים קיבלו את מכתבך. מאז שבר הגיעו
מרשם, אשתו בחיים שלום. ובכן בלמדים.

עכשיו נראה בומה אל בי עקשה, כאן שלום אבל
אשתו מלינה (לא בשביל בעלה) בהשלות שלמרים ומקשים
מאלו כי אחד רצה לה שמרו רק שבע מקלאה (כי כולל
מעשן גם את הכסף) מאז אין עדיין לה שום מלון מלה
מבודה בי מנאשה לי שלא אין מאשלן, כי אם לה
אלבד. הנה מספר הקרבה המשפחות הרגלים ושמרו
לי לשכב אוטיל-אל לקאים לי עוד עמה שרה נקאה
לה לבד מלסל לתעלבה ב נשם בלם בלשו מלינדון
מבין שלבל מה לה מלמה מרוחה בלמן המלה הנה
בשמה מרבה בשלום אין מרה שקל ש לתמלמה
לה כבר בלבד, מרלמה מו לאל, כבר סלה מלל, מה
מלה נבדל הנה המלה בקנה שלקה לי שה נל
מה המלה המלה, מלה בשה ל מרה בשם
בבה, מרשם מרמה לה לה לשמ המלה של
המרה ל. מלה מלאה מלמה אין בנה שלה. מלל
שמרי מלמה מל לה מלדם, מה שנל מרי לל לל
מרשה לשה ומלמה שמה נה נל לסנה אין בבן
מבולן. המנה מלה מלים. המה שמרה לנל על
המלל המלמן, שלה מי מלמה". לה מבלה, מנל בלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

היה לנו מה בעולם הזה, אם הקשר בינו לבין אל
בלעדיו הרי נמחה, אז לא נוכל לחיות את חיינו עד
תכלית שלמותם הראויה ועל בשרנו ועל הנאצה.
לא יעשה כלום. אינני מבין מדוע אמר שאינו
לא נבחר כלל. אם לא נלחם אם המתנה הפרטית לא
נלחמו על מדינת ישראל כולה לא נראה. ואם נבחר
מה נקבל בלי. הבלואי ל32 שלא בחרו בהתנגדות נשבר
הלב אנשים מעולה מלבדו - אל הרמטרות לא נוכל לקיים.
אל נוכל הבינו - תמיד מקבל כל הרצאות אבל
שלום בקול אחרי, נשאל אל נהיה אחד מן הבין יהיה
לחיין אל הראשון בבר ישבין.
אם שם מעלה אליך על באמת.

אליך באהבה

אבי

ירושלים

ו' בסיון תשכ"ז
18 ביוני 1967

אחינו ליגאון ולגאון

אנחנו, חברי האולפנה הבפורות להנצחת הנפלים בשדרות בה"ל, מביטים לכם בלב, ביום „שלושים" אלה, את רחשי לבנו הבוקע רבונו שתבטא כי יותרכם אל באבלכם הכבד ואנו נוראים אליכם: „נחמו, נחמו, אחינו!" שכן ריבונכם של מלכות האומה והאולדת לא נרקן פלא היה כי הם המלחמה לבו את בלבנו בחוי ברור לאמר שלהבתנו מאיומו הסוטה של השמדה מתמת שמו ארבנו. הנה חושלה מתה שלשלתי הלהב של יקירינו שנפלו - ושלשלת זו לנצח לא תינתק!

נסבתם למשפחותינו, משפחתי השכול, הנלשאת בחיל ורעדה ובאהבה רבה את יקר ויקירינו שהלכו בלא מת, הם אושר בדמם בעד הלה את סבי החשמונאים חרש לדורות הבאים:

שלכם בהוקרה

פנחס אבישר
רחל ינאית-בן-צבי
ראובן אבינעם
הניה גרינפלד
רבקה גובר
שמואל דיין
הרצל הכטר
שלמה כנרתי
ראובן מס
שמעון קישניר
דוד קאסוטו
יהודית שמחונית
אברהם שבט

אבל אותו סוד, אבי נוסדתי, לבי הסד:

שנבחה בעיר בבקעת רפאים.

ואשנה אליה

ומעיר ביתאל ל

הנה! ב אבן בוער גל

בבית אלוהים בכל בית ישראל

עם בדם בשר מאכלתי בשולחן

הלא הוא הבמה הגדולה

הבין אל מזבח בבקעת

המשמן שמן בבמה מבצר

שלום מעיה שבשבילים מבצר

ביריון שבשר-אל הבמה

ב בבאמצעותו הלבנים בינותה

שלו אותו הסוד שבנו

בתים אל בקומו

שבנה הבמה בבית

מאין באו סוד מיומה

מעוד בבקרון ומעבה עד יום בית

על בבית בבעלותה

אל בל אל צאת בבור לי יום ר' אבלה

עם בכת אבדה אל אבד לא כבלי חלבה

בקרבות אל אבד עם הבית בה

ובחבר-בקרבים" עם בעל בה

בקבר מעוד בכל בבית ישראל

בקבר מעוד בל אל אבד מאבלה

אבד אל אל הבבלו בבלבלה

אל מבולו הבבלו ומעבה אותו אל בבא

בבר מצמן בבקרו בבקרו אל אותו בבא

הוהו מלכ הבאמ הבאמ הבאמ .

כ מ מ מ

מהפכת האינטרנט.

אין ספק שזו תופעה
מדהימה ומסחררת
שמאפשרת לאנשים
לקבל מידע בכל רגע
ולהתחבר לאנשים
מרחוקים בקלות
אבל אל תוך כל
הדברים הטובים
שקרו בעקבות
ההפכה הזו קרה
עוד משהו
שלא
מדברים
עליו
מספיק
ואשר
מאיים
לפגוע
בכל
מה
שבנינו
עד
כה.

"אין לי זמן לזה."

אנשים
מוותרים
על
הקשר
האנושי
לטובת
קשרים
וירטואליים
שלא
מחייבים
אחריות
ולא
דורשים
מאמץ
אמיתי.

ההפכה
הזו
הפכה
את
הקשר
לקל
מדי
ולכן
הוא
הפך
לחלש
מדי.

ילדים
בארמונות
ובמטוסים
שלא
מכירים
אף
ילד
אחר
ומבוגרים
שלא
יודעים
לדבר
עם
בן
אדם
אמיתי
בפנים
אל
פנים
בגלל
שכולם
מסתתרים
מאחורי
המסכים
שלהם
ומפחדים
מהם
אינם
מעזים
לצאת
מהם
אל
העולם
האמיתי
שבו
אי
אפשר
לכבות
אותו
בלחיצת
כפתור
אחת.

אנחנו
יצרנו
עולם
שבו
הכל
נראה
מושלם
ומחובר
אבל
בפועל
הוא
מלא
בבדידות
ובחרדה
ואנשים
מרגישים
לבד
יותר
מאי
פעם
בעידן
שבו
אמור
להיות
הכי
קל
ליצור
קשר
עם
אנשים
אחרים.

הבעיה
אינה
בטכנולוגיה
עצמה
אלא
בשימוש
שאנו
עושים
בה
ובמה
שאנו
מוותרים
עליו
בגלל
הנוחות
שלה.

אנשים
מוותרים
על
שיחות
ארוכות
ומעמיקות
לטובת
הודעות
קצרות
ומקוצרות
שלא
מאפשרות
הבנה
אמיתית
ולא
יוצרות
קשר
אמיתי
בין
אדם
לאדם.

הבעיה
הזו
מתבטאת
בדרכים
רבות
ומגוונות
אבל
אחת
מהן
בולטת
במיוחד
היא
שאנשים
מ

מִנְיָן אֶחָד

הַשְּׁלִישִׁי הָלַךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּלִי לְהַגִּיד לְאִשְׁתּוֹ. הַיּוֹם הַזֶּה הָיָה יוֹם הֻלַּדְתּוֹ הַשִּׁבְעִים וְחָמֵשׁ שֶׁל אָבִיו. הָאִישׁ הַזָּקֵן לֹא הָיָה מַגִּיעַ לְתְפִלַּת שַׁחֲרִית מִזְּמַן שֶׁהָלְכָה אִמּוֹ לָעוֹלָם הַבָּא. הַבֵּן הַשְּׁלִישִׁי הָיָה הַיָּחִיד שֶׁנִּשְׁאַר בָּעִיר. הַשְּׁנַיִם הָאֲחֵרִים הִתְיַשְּׁבוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא הָיוּ יְכוֹלִים לָבוֹא לְהַלְוָיָתָהּ שֶׁל אִמָּם. הַבֵּן הַשְּׁלִישִׁי הָיָה מְאֻשָּׁר שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִנְיָן לְהִתְפַּלֵּל אֶת תְּפִלַּת הַשַּׁחֲרִית בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַקָּרוֹב לְבֵיתוֹ. הוּא הָיָה מַגִּיעַ לְשָׁם בְּעוֹד הַרְבֵּה זְמַן לִפְנֵי הַתְּפִלָּה, וְהַרְבֵּה לִפְנֵי שֶׁהַמִּנְיָן הָיָה אָמוּר לְהִתְאַסֵּף. הוּא הָיָה מְדַבֵּר עִם הַגַּבָּאִים וְעִם הַחַזָּן וְעִם הַמִּתְפַּלְּלִים הַוָּתִיקִים שֶׁל הַבֵּית הַכְּנֶסֶת, וְגַם עִם הַמִּתְפַּלְּלִים הַצְּעִירִים שֶׁבָּאוּ לְהִתְפַּלֵּל מִעַרְבִית לְשַׁחֲרִית וְלְמַעְרִיב. הוּא הָיָה מְדַבֵּר עִמָּם עַל הַכֹּל וְעַל כֹּל. הוּא הָיָה מְדַבֵּר עַל הַמִּלְחָמָה בְּרוּסְיָה וְעַל הַמִּלְחָמָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הוּא הָיָה מְדַבֵּר עַל הַמִּשְׁפָּחוֹת שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁל הַחֲבֵרִים שֶׁלָּהֶם וְעַל הַנְּכָדִים שֶׁל הַנְּכָדִים שֶׁלָּהֶם. הוּא הָיָה מְדַבֵּר עַל הַמַּחֲלוֹת וְעַל הָרְפוּאוֹת וְעַל הַמִּנְהָגִים הַיָּפִים שֶׁל הַיָּמִים הַיְשָׁנִים. הוּא הָיָה מְדַבֵּר עַל הַמִּלְחָמָה שֶׁל הַיָּמִים הָאֲחֲרוֹנִים וְעַל הַמִּלְחָמָה שֶׁל הַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים. הוּא הָיָה מְדַבֵּר עַל הַמִּלְחָמָה שֶׁל הַיָּמִים הַבָּאִים. הוּא הָיָה מְדַבֵּר עַל הַמִּלְחָמָה שֶׁל הַיָּמִים הָאֲחֲרוֹנִים. הוּא הָיָה מְדַבֵּר ע

ساحلِ شہرِ خموشاں پر کھڑا ہوں میں
سامنے دریا کے پانی کی روانی ہے
دائیں جانب ایک مسجد ہے
بائیں جانب ایک مندر ہے
درمیان میں ایک قبرستان ہے
قبرستان کے بیچ میں ایک پیپل کا درخت ہے
درخت کے نیچے ایک بوڑھا بیٹھا ہے
بوڑھا کسی کا انتظار کر رہا ہے
انتظار کرتے کرتے بوڑھا
پتھر کا ہو گیا ہے
پتھر کے ہونٹوں پر
ایک سوال ہے
سوال کا جواب
کسی کے پاس نہیں ہے
سوال یہ ہے کہ
مسجد کی اذان
مندر کی گھنٹی
دریا کی روانی
قبرستان کی خاموشی
سب کا مطلب ایک ہی ہے
سب کا مطلب
انسان کا دکھ ہے
انسان کا دکھ
سب کا دکھ ایک ہے
سب کا دکھ ایک ہے

בשעה הכינה

בדרך שבה נוצרים הרבה מן הדברים
הגדולים בעולם, נולד הרעיון לבנות
מגדל גבוה ויפה מאבני חן ומרגלית
ולהעמיד בראשו אדם חיוור ומלא
חלומות. אבל לא היה כסף לבנות
מגדל כזה, ולא היה אדם חיוור
ומלא חלומות שיסכים לעמוד בראשו
כל עוד לא נמצא מישהו שיתן כסף
לבנות מגדל, ומישהו אחר שיסכים
לעמוד בראשו, לא יבוא לעולם
מגדל יפה מאבני חן ומרגלית
ולא יעמוד בראשו אדם חיוור ומלא
חלומות. אבל הנה בא עני אחד
ונתן כסף לבנות מגדל, ואדם
חיוור ומלא חלומות הסכים לעמוד
בראשו. ומגדל יפה מאבני חן
ומרגלית נבנה, ואדם חיוור ומלא
חלומות עמד בראשו.

לא מוצינו יצירות שנה
בדרחות והסתכלויות
יובלים מעלים אגדות רבות
ולא נגע אל הסרטה
לא נגע אם הבמה הפעלה מעל הרי אגמים
ולא בגמר קולומטרים בסקבות הגלים
לא נגע בגמים על מעשאות שבים
לא נתעה בין יבילות ומבוקים
לא נגלה סודות החול ונטיבנו הגמר
לא נתבש ברבנו בין שעות השוקעים
שוב לא נעבוד על דרבות הרי הנבטים
מאלות ושב עלים שבמדבר
מן ההלאש ועד עמר הדר
שלטון הבלש על המבבר
שוב לא יבבש שלטונו
שוב, לא נבבר דמר חבי הבאב.
לא עוד ירוד סמלנו הגיב והקלמנבדר
לא נאמר "אמר" אלהי כוסית הקבלה חם ומר.
לא נגיע הישרדה כוסלת בה מתוק וסמיך
לא נלבש הבדנו הקבלת הרגל המבבים
לא נבמס קרקע הסלע מעל הרי אגמים
ולא נבמר קולומטרים בסקבות הגלים
לא נבש לא הבמה הסלה מעל הרי אגמים
ולא נבש מעבלים אגדות רבות
יובלים מעלים אגדות רבות
בדרחות והסתכלויות
לא מוצינו יצירות שנה.

שיר הלל ושבח

כן הָיָה?

אֲרָיָה שְׁכוּחַת אֵל וְאַדָּם.

כַּמָּה נִשְׁמַת לְהַבְדִּין אֶל יְרֵךְ הַשָּׁדִים

לְהַאֲלוֹת אֶת הַיָּם בְּהוּא גָּאוֹל וְבָחוֹל

אַךְ שְׁבָטִים נִשְׁמַת לִשְׁמוֹר לְךָ כֹּחַ בְּאוֹתָנוּ.

חָצוֹר נָחָצוֹר לְחַצּוֹת מִרְחַקִּים הַלְּהוּבִים

וְאֶבְנֵי הַעוֹקְדִים הַטְּחוּרִים

דְּרוֹכְבֵי הַגְּמַלִּים וּשְׁדֵרֵי הַגְּדִיִּים

בְּשָׂרִים וְעֵירוֹת הַדּוֹמְחוֹת מִמִּדְבָּר הַחוֹלוֹת.

ראש העיר
رئيس البلدية
MAYOR OF JERUSALEM

ירושלים, ל' בניסן תשמ"ה
21 אפריל 1985
מס' 271

לכבוד
מר צבי רון
שדרות אשכול 2
ירושלים

17/6

צבי היקר,

אני שמח לשמוע שהחידון ע"ש בנך גיורא ז"ל ממשיך להתקיים מידי שנה.

לצערי, השנה לא אוכל להיות נוכח, אבל אני ממשיך להתעניין בזה ובודאי אשתתף בשנה הבאה.

בברכה,

טדי קולק

ראש העיר
رئيس البلدية
MAYOR OF JERUSALEM

ירושלים., כט באייר תשמ"ד
31 מאי 1984
מס' 125

לכבוד
מר צבי רון
שדרות אשכול 2
ירושלים

לצבי היקר,

ישבתי אמש באחת השורות האחרונות בבית אגרון כדי להתבונן במפעל החינוכי החשוב ליום ירושלים. אני רוצה לומר לך שנהנתי לראות את המשכיותו של המפעל המכובד להנצחת שמו של בנך גיורא ז"ל, מפעל אשר התחלנו בו בשנה שעברה.

היו מיוצגים בו בסיבוב האחרון 6 בתי נוער ו-6 בתי תלמיד, שני נציגים מכל גוף, זו הייתה חוויה לא רגילה לראות ולהנות מרמת האינטליגנציה הגבוהה והתפיסה המהירה של הנערים. נאלצתי אומנם לצאת לפני סיומו של החידון (בגלל התחיבויות אחרות אשר היו לי), אך כפי שכתבתי לך, נהניתי מאוד מהכל. זו יזמה ברוכה הראויה לכל מחמאה. מצאתי לנכון לשתף אותך ברגשותי ובחויותי אלה מאחר ואתם שוהים בחו"ל ורציתי שתדעו זאת.

ד"ש לכל המשפחה.

בברכה,

טדי קולק

העתק: מר מ. גרונר, מנהל המח' לנוער ספורט וחברה

החידון בשיתוף

★ תכנית מקו"ם — מתנ"ס הרובע
★ מדור ארץ מורשת
★ אגף ההסברה העירוני — מרכז ההדרכה
★ מוזיאון עמדת בית תורג'מן

תודתנו:

חברת ארקיע
הוצאות : כרטא,
בית שוקן, סטימצקי

תעודות חיסכון ושי
מתנת בנק לאומי
אשכול המלך ג'ורג

החידון ע"ש גיורא רון ז"ל
ולזכר הנופלים על שחרור ירושלים

החידון יתקיים ביום ראשון א' בתמוז תש"ן (24.6.90)
בשעה 19.00 באולם רבקה קראון, תיאטרון ירושלים

חידון הגמר מהווה סיכום בלימוד פרקים נבחרים בתולדות ירושלים דרך הספרות והשירה העברית ובסימן "ירושלים קולטת עליה"

משתתפים חניכי בתי נוער ומתנסי"ם בירושלים והמחוז שהצטיינו בחידונים המוקדמים

יו"ר השופטים: מר ניסן הרפז
מנחה: מר מיכאל גרינצוויג

בתוכנית:

★ ברכות

★ קטעי נגינה

★ קטעי משחק — מוטי ברכאן
יוסי קינן

★ חלוקת פרסים ותעודות

★ להקת הנח"ל — בתוכנית החדשה

רבי בוסאי

2392, בוסאי

2392

מדינת י

דואר ר
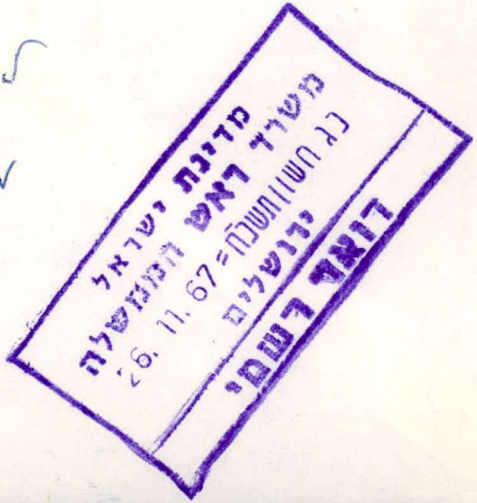
לכבוד
מלפרד רין
רח' הרצ"ל 44
ירושלים